

Nordisk Råd gav udtryk for gennem sine anbefalinger, og at Ministerrådets beslutningsproces var lukket. Det var derfor meget vanskeligt for parlamentarikerne at skaffe sig et ordentligt overblik over samarbejdet.

Netop på den baggrund vil jeg gerne takke ministeren for den redegørelse, vi har til debat her i dag, fordi den meget klart viser, at der fra Ministerrådets side har været lydhørhed over for kritikken.

Også en tak for ministerens oversigt over den danske opfølgning af Rådets anbefalinger. Vi er helt klar over, at der ligger et meget stort arbejde bag oversigten, og vi vil derfor også give udtryk for, at den er ordentlig nyttig for os som redskab til at følge den nationale udmøntning af de nordiske beslutninger.

Som sagt er vi tilfredse med redegørelsen og har derfor ikke mange bemærkninger til den, men nogle områder skal vi dog kommentere.

Rapporten om en ny strategi for samarbejdet med nærområderne er nævnt. Vi ser frem til at drøfte den på sessionen. Den politiske og økonomiske udvikling i Østersøområdet går stærkt i disse år, og derfor er det nødvendigt at se med kritiske øjne på, om den hidtidige indsats også er tilstrækkelig fremover.

Vi finder ligesom rapporten, at det er nødvendigt med en langt mere målrettet og koncentreret indsats i de kommende år og ikke mindst, at der i den sammenhæng sker en langt bedre koordinering af de nordiske landes bilaterale indsats. Man har somme tider en fornemmelse af, at der har været en snert af konkurrence i den bilaterale indsats. En koordinering vil dels kunne fjerne mistanken og vigtigere give et langt bedre udbytte af den samlede indsats.

Redegørelsen har også et afsnit om bekæmpelse af grænsebarrierer i Norden. Man kan godt undre sig over, at der trods mange års bestræbelser stadig opleves så mange problemer, når enkeltpersoner skal have kontakt med bureaukratiet. Men det er formentlig, fordi det kan være meget svært at få beslutninger og regler på dette område til at nå hele vejen ud i den kommunale verden og ind i de enkelte forvaltninger.

Derfor støtter vi forsøgsprojektet om en servicetelefon og ikke mindst ideen om en elektronisk kundskabsbank. Man skal højne kompetence og viden hos myndighederne. Dog med den bemærkning, at det er ikke nok at oprette den, der skal også bruges kræfter på at informere om

dens eksistens, ikke mindst over for kommunerne, for ellers er vi lige vidt.

Også afsnittet om budgettet har vi et par kommentarer til. Også på dette område er samarbejdet mellem Rådet og Ministerrådet blevet meget bedre i de senere år. Budgettet afspejler i høj grad den prioritering, parlamentarikerne har givet udtryk for, og derfor er det også ret få ændringsforslag, Nordisk Råds Præsidium har stillet til budget 2001, ændringer, som i øvrigt er blevet accepteret af Ministerrådet.

På budgettet er der en ny post til strategiske kultursatsninger som en opfølgning af kulturministrenes nye strategi for kultursamarbejdet. Ideen er rigtig, men man kan godt blive lidt bekymret, når man læser budgetkommentarerne, og derfor vil vi gerne meget stærkt understrege, at konkrete beslutninger også inden for denne post bør følge Nordisk Råds prioriteringer, og at kulturministrene må sikre, at Rådet høres, inden beslutningerne træffes.

Et grundlæggende problem har været den rammebudgettering, som har været grundlaget for budgettet, og som i en længere årrække har ført til, at der ved budgetårets slutning har været ganske store udisponerede midler.

Vi har med stor interesse læst den budgetanalyse, som Nordisk Ministerråd har ladet udarbejde, og hvor en af grundtankerne er, at budgettet fremover skal baseres på konkrete forslag til indsatser, projekter, forsøg osv.

Selv om budgetanalysen langtfra er færdigdebatteret, vil vi godt udtrykke ønske om, at dette initiativ snarest realiseres. Efter vores mening vil det medføre, at budgettet i langt højere grad kan bruges som politisk styringsinstrument, og at problemet med de udisponerede midler kan minimeres.

Selv om det ikke er alt i budgetterne, som vi er lige begejstrede for, tror vi på, at det dels gennem debatten i Reykjavík og dels gennem et fornuftigt samarbejde mellem ministrene og Rådet vil lykkes at komme frem til en budgetform, der vil betyde fleksibilitet, effektivisering og frem for alt den gennemsigthed, som er en nødvendig forudsætning for en ordentlig politisk styring af arbejdet.

Lad mig slutte med nogle bemærkninger om vismandsrapporten »Åbent for verdens vind«.

Den er bestemt interessant læsning, også selv om man må konstatere, at det ikke er alt, som kommer selv fra vise mænd og kvinder, der er guldkorn. Helt grundlæggende er vi enige i, at